ha, jotenka siitä voimme joskus tulevaisuudessa toivoa oikein mahtavaa työläisten yhteis-ymmärryksen voimanäytettä. Ja millään ei me voidakaan niin hyvästi pitää puoliamme poravrien keinottelua vastaan kuin osuustoiminnalla, kaupalla, jonka työläiset omistavat ja kontrolleeraavat.

Kämpläys ja juopottelu täällä on kukassaan. Salakapakoita on keskikaupungilla melkein joka nurkassa, joissa tarjotaan "kuun paistetta" aivan vapaasti, niin kuin ennen märkänä aikana. Ja joka haluaa kämplätä", niin kämpliluolia kyllä on runsaasti tarjolla. Hyvinpä "bisinä" näkyy olevan ne paikat, etenkin maksun aikana, kun "mainarit" ovat saaneet hikipenninkinsä kapitalismin grotte myllyistä.

Koskahan työläiset viisastuvat niin paljon, että karsivat harteiltaan tuollaiset pimitys- ja rähjäyspaikkojen pitäjät. Luulisi sentään nyt jo työläisen osaavan panna ylijäämät rahoistaan parempaan paikkaan, kun lahjoittaa ne "kämpläreille" tai ostaa niillä pienen myrkkypullon ja kohmeloisen pään itselleen. Mutta niin kauvan työläinen, tuo mailman luoja, — on orja, kuin se itse huomaa kurjan kohtalonsa ja karsii sen pois päältänsä. Porvaristo meitä pimittää kaikin mahdollisin keinoin niin kauvan kun me sen sallimme.

Järven poika.

Tacoma, Wash.

Leipurikapitalistit nostavat valkoisen lipun. Hiljattain luimme tästä lehdestä, kuinka Seattlen yhdistyneet poroporvarit tarjoilevat rauhan kättä järjestyneelle työväestölle Seattlen kaupungissa ja ympäristöllä. Joku päivä sitten Tacoman leipuriliikkeet yhtyivät samaan nuottiin. Kuten muistetaan, alkoi Tacomassa leipurityöläisten lakko toukokuun 1 p. tänä vuonna. Leipurit vaativat palkankorotusta ja sen puolesta ryhtyivät lakkoon. Yhdistyneet leipuriliikkeet eivät ottaneet työläisten vaatimuksia kuuleviin korviinsa, vaan alkoivat pitää yllä leipäliikkeitään rikkurivoimalla tarkoituksella syrjäyttää union kokonaan ja saattaa tuhatvuotisen avoimen työpajajärjestelmän voimaan.

Kuitenkin tässäkin touhussa ilmeni heti alussa voittamattomia esteitä. Joitakin pienempiä liikkeitä erosi Master Baker yhdistyksestä ja allekirjoittivat union työläisten vaatimukset ja siten saivat kontrollivallan paikallisilla leipämarkkinoilla. Tällöin union hajoittamisen kannalla olevat liikkeet heti alkoivat taloudellisesti kulkea huimaavaa vauhtia kravun tietä, vapisten kaiken aikaa elämän ja kuoleman välillä. Sillä unioon kuuluvan väestön taholta on boikotti ollut kaiken aikaa käynnissä, johdattaen lopultakin tarkoitettuun loppukohtaukseen. T. k. 18 p. suomalaisen, Salmelan, omistama Steam Baking Co. allekirjoitti leipurityöläisten union vaatimukset, ottaen työhönsä 16 unioon kuuluvaa työläistä. Tämä liike suuruuteensa nähden on toisella tilalla Tacoman leipomoista, omistaen uudenaikaisen, yksinomaan leipuriliikettä varten rakennetun rakennuksen ja aivan viimeistä mallia olevan koneiston. Kun nyt näin käyvi, on pienempien liikkeiden seurattava esimerkkiä tahi pantava ovensa kiinni. Unioihin kuuluva työväestö edelleen on jyrkästi siinä vakaumuksessa, että kaikki liike tulee tehdä union hyväksymissä liikkeissä.

Tämäkin juttu taasen pienoiskoossa todistaa, kuinka valtava voima työväestön yksimielisyydellä on. Vaikka työnantajaliitoilla on työtaisteluta varten muodostettu rahasto, sanomalehdistö ja koko valtiollinen voimakoneisto on heidän takanaan, niin rauhan lippu siitä huolimatta täydytään vetää ylös. Nämä työläisten työn tuloksista riistetyt rahat hupenevat olemattomiin, kuten nytkin käv'. Vaikka työväestön yksimielisyydellä ei näin käytettynä ole lopullista ratkaisua ja kapitalismin orjuusikeen alta vapauttavaa voimaa, niin nykyisessä kahden luokan välisessä taistelussa sillä ehdottomasti on auttava merkityksensä palkkatyöväenluokkaan nähden. Minkä vaatimuksen takana tahansa työväenluokka yksimielisesti seisoo, se puoli myöskin voittaa. Joka paikassa nykyaikaiset työväen luokassa ilmenevät erimielisyydet suureksi osaksi johtuvat siitä, että osalla työläisistä on parempia etuisuuksia kuin toisilla. Mutta nopeasti ollaan kulkemassa siihen tilanteeseen, jossa kaikkein työläisten edut yhtäläistyy. Ja kun siihen tullaan, niin työväenluokkaa koskevista asioista osataan yhdellä tavalla ajatella ja yksimielisesti päättää.

Syrjäinen sosialisti.

Enaville, Idaho

Harvinaista Enavillessä. Osastollamme oli kaksi kokousta lokakuun 17 p:nä. Ensimäisen kokouksen pitivät osaston varsinaiset jäsenet. Mutta tämä kokous tehtiin aivan mitättömäksi sen syyn takia, kun ei oltu ilmotettu ei-jäsenille missä tämä osaston kokous pidetään. Edellisen edellinen organiseeraaja ilmotti kokoukselle, että "kokous on laiton." Nyt heti huomasimme mitä varvasta kenkä pusersi. Mutta siitä huolimatta pidimme kokouksen. Yllätys oli se, että täytyi pitää kaksi eri kokousta. Muuten on ihmeteltävä asia, että tämä järjestäjä nyt on herännyt kuten unesta, ollen jo välillä vähän aikaa ulkona osastostakin. Kai haistaen, että nyt oli viimeinen järjestäjä ulkona osastosta, tuli hän mainitunlaisen ukaasin kanssa kokoukseen, jota pitivät "lurjukset" ja "varkaat", jäsenet, jotka ovat tuollaisia vieraita odotelleet jo puolitoista vuotta kokouksiinsa. Nyt he olivat epäoikeutettuja pitämään tuota kokousta yhden ainoan syyn takia. Se syy on tämä: haalimme paloi syysk. 28 p:nä, ja tämä huone oli vakuutuksessa jostain heille tietämättömästä summasta. Ja nyt kun tiesivät, että vakuutusmaksun suorittamisen aika alkaa olla käsillä, rupesi se puristamaan tuota liikavarvasta. Ennen huudettiin: "Helvettiin keltaiset haaleineen!" Ja ukaasi tuli ukaasin perään näille vihatuille juuri tuolta samalta henkilöltä, joka nyt taas herätti nuo kuolemaan tuomitsijat kilpajuoksuun.

Köykäistä luokkataistelua, olkoon kuka hyvänsä, jota yllämainitunlaiset tarkotusperät johtavat temppuilemaan. Luokkataistelun kiihottimena täytyisi nyt jo olla persoonallinen vakaumus sellaisella, joka kerran itsensä työläiseksi tuntee.

Kokouksessamme, jota nämä "varkaat" pitivät, päätettiin, että ostamme kolme Toverin jäsenyyttä tällä kertaa, koska osastomme kassassa on rahaa $81.

Asiain ollen näin rempallaan ja me ympäristön vihaamana, olimme sitä mieltä, etä lopetamme osaston toiminnan läheisessä tulevaisuudessa. Sitte tehdään loppuselvittely asioista ja tileistä. Myöskin osaston omistaman haalin palovakuutusrahoista.

Toisessa kokouksessa päätettiin, että osastoa ei tapeta, vaan uusi lupakirja koetetaan saada, jos mahdollista, palaneen lupakirjan tilalle. Veromerkkejä päätettiin tilata $20.00 edestä.

Haalin palovakuutus luottokomiteaan valittiin yksi jäsen ja yksi henkilö osaston ulkopuolelta talouskomiteaan, joka asian ajoi heti siihen, että nyt runnataan rehellisesti. En sano etteikö uusi tulokas ole aina rehellisempi vanhaa, syystä että virheet mitä henkilö ulkopuolella osaston tekee, ei tule tietoon osastossa, jos ne eivät ole kovin "repäseviä".

Seuraavassa kirjeessä voin ehkä mainita, toteutuiko ensimäisen kokouksen päätös tuon kolmen jäsenyyden oston suhteen, jota hieman epäilen.

Yksi "varas".

Marshfield, Ore.

Näytelmäiltamamme, joka oli t. k. 16 p., onnistui niin hyvin, kuin täällä voi toivoakin. Yleisöä oli kohtalaisesti saapunut katsomaan kappaletta, huolimatta siitä, vaikka täällä joku suomenruotsalainen kopla runnaa tansseja joka lauantai-ilta ja ajatelkaa, he ovat ihan vannoneet, että täkäläisen s. s. osaston kiusalla pitävät tanssit joka viikko, että me emme saisi haalillemme ketään.

Ovat he myös saaneet sen aikaan, että punaisiksi itseään kutsuvat suomalaiset ennen menevät tuon koplan toimeenpanemiin tansseihin, kuin tulevat iltamiimme. Siis tuossa, toverit, nähdään miten täällä suorantoiminnan punaiset hommailevat. Lykkiä tykö vaan ja väsymätöntä jalan nousua, eikö niin?

"Naimahulluja" oli sen kappaleen nimi, jonka näyttelijämme esittivät edellä mainittuna päivänä.

Seuraava kappale on "Toinen tai toinen naimaan", joten jos yleisö taaskin rientää haalillemme katsomaan kappaletta yhtä suuri lukuisena, kun edellistä, niin he täysin palkitsevat näyttelijämme vaivat ja saavat heidät innostumaan tehtävässään.

Osastomme varsinainen työkokous pidettiin t. k. 17 p. Järjestön toimeenpanevan komitean jäsenehdokkaita ei katsottu voitavan asettaa syystä, että aika siihen on jo myöhäistä. Sihteerin ehdokkaaksi nimitettiin Henry Askeli, saaden 5:si ääntä, astorialaisen Johnsonin saadessa 4:jä ääntä. Agitatsionikomiteaa kehoitettiin ripeämpään toimintaan.

Koska nykyinen kirjevaihtajamme ei katso voivansa kirjoittaa paikkakuntauutisia Toveriin syystä, kun hän on siksi monessa osaston hommassa kiinni, ett'ei ole aikaa, niin valitsi kokous paikkakunta-uutisten kirjoittajan. Siis kynä käteen ja anna kuulua.

Ensi työkokouksen yhteydessä, joka on marrask. 7 p. päätti kokous pitää perheillatsun, jossa tulee olemaan ohjelmaa ja vapaa ravintola.

Toveruudella — Eno.

Svensen, Ore.

Iltamamme lauantaina t. k. 23 p. tulee olemaan ohjelmansa puolesta niin monipuolinen, ettei sitä voi uskoa ennenkuin on kaiken nähnyt. Sen vakuutan, että hauskaa siellä tulee olemaan. Tulkaa siis kaikin iltamaan, se alkaa kello 8:30.

Mainitsenpa vähän näistä kantofarmarien hommista. Kuinka paljon saakaan "kannon veistäjä" taistella kantojen monihaaraisia juuria vastaan, ennenkuin saa ne kaivettua maasta. Kun viimein on päässyt monimutkaisen taistelun kautta niin pitkälle, että voi maan kyntää ja kylvää kasvamaan, niin saa katkerin mielin katsella sateisen syksyn tuotamia tuhoja.

Erottaessaan laihostaan terveenä säilyneitä tuotteita märänneiden seasta, saa sydämen katkeruudella huokailla sitä pettymystä, joka on käärinyt mustaan kaapuun entiset kauniit unelmat. Ja tuntuu sellaiselta kun kuulisi kuiskeen: "Jos käsivartesi on vielä voimmakkaa', niin ota vuoteesi ja käy etsimään ensi kesäksi siementä ja ala taas uusilla ponnistuksilla ja jatka sitä, kunnes koittaa se suuri vapaudenaamu, jolloin koko mailma on oleva meidän.

Niin, vasta sitte työmieskin saa kättensä töiden täyden tuloksen, tarvitsematta menettää suurinta osaa niistä tuotteistaan, jotka luonto on säästänyt, välikäsille ja kaikenlaisille keinottelijoille. Nykyaikana ei jää muuta kuin kuiva luu sen kouraan joka on työn suorittanut.

Oravakorven Oskari.

Winlock, Wash.

Avoin kysymys Toverin toimitukselle ja Toverin lukijoille:

Koska on eriäviä mielipiteitä siitä, kuinka työntuloksien riisto tapahtuu nykyisessä kapitalistisessa yhteiskunnassa, niin pyydän Toverin toimituksen tai jonkun Toverin lukijan kirjoittamaan pienen selostuksen siitä, onko pienmaanviljelijä kapitalistien sekä välikäsien riiston alainen. Jos on, niin kuinka se pääasiallisimmin tapahtuu?

Allekirjoittaneelle on joltakin taholta tehty väitteitä, että ainoastaan n. s. teollisuustyöläinen on riiston alainen, koska ei hänelle maksta palkkana työnsä täyttä tulosta, jotavastoin maanviljelijä saa työnsä tuloksista, maantuotteista, vallitsevan markkinahinnan ja myöskin maksaa ostamistaan teollisuustuotteista vaan markkinahinnan, joten maanviljelijää tuotteidensa myynnissä ei voida riistää ja taas ostamistaan teollisuustuotteista on riistäjä vienyt jo osansa teollisuustyöläiseltä niitä tuotettaessa.

Tämän kirjoittajan ymmärryksen mukaan riistetään molempia aivan yhtäläisesti tai toisinsanoen kaikkia jotka tekevät hyödyllistä työtä, niitä myöskin riistetään, sillä työn jaon sellaisena ollessa, kuin miksi me sosialistit sen haluaisimme, pitäisi työpäivän pituus olla noin 3—4 tuntia. Tämän mukaan nykyisen järjestelmän aikana teollisuustyöläistä riistetään 5—6 työtuntia päivässä ja farmaria vieläkin enemmän, koska hän tekee vieläkin pitempää työpäivää. — Olisin kiitollinen jos tätä asiaa Toverissa vähän selostettaisi.*)

Kana- ja munatuotanto se aina vaan on kehittymäänpäin täällä Winlockissa. Ennen tänne on tilattu kananpoikaset muualta, vaan nyt niitä aletaan "leipomaan" täällä. Mr. J. Erving kuulemani mukaan rakentaa kananpoikasten hautomoa, jossa tullaan hautomaan noin 10,000 poikasta kerrallaan. Tilauksia kuuluu jo olevan runsaasti.

Sinä winlockilainen, muista, että puoluelehtiä, Toveria, Työmiestä, Raivaajaa, Säkeniä ja pää-äänenkannattajaa Lapatossua myy Winlockissa Geo. Ray, tunnette kai Äiskän? — Ilmat näyttää tällä kertaa olevan selvenemään päin, joutaakin taas vuorostaan, arvelee — Joku.

*) Seuratkaa lehtemme toimitusosastoa, jossa tullaan läheisessä tulevaisuudessa selostamaan tätä kysymystä. — Toimitus.

Lowell, Ariz.

Suuri tulipalo riehui täällä lokak. 10 p., jonka uhriksi joutui täkäläinen postikonttorirakennus ja paljon liikehuoneita. "Brokvilta", josta tuli sai alkunsa, paloi hevosia, heiniä ja paljon muuta tavaraa. Sieltä sitte tuli levisi muihin rakennuksiin, polttaen Työläisten kaupan, josta ei pelastunut muuta kuin kassarekisteri, useita vaatekaupopja, pallohaaleja, yksi lihakauppa, yksi kellokauppa, hotelleja, apteekki, Bisbeen lautatarha ja sen mukana tuhansia jalkoja puutavaraa, Lowellin puu- ja hiilijaardi, jonka mukana meni polttopuita, kivihiiltä, heiniä ja useita autoja. Mainittujen lisäksi paloi joukko pienempiä liikehuoneita.

Perin vähän saatiin tavaraa pelastetuksi murhaavalta tulelta, joten vahinko on suuri. Tavaroista lienee enin osa kuitenkin ollut korkeasti vakuutettu.

Useita henkilöitä vangittiin tulipalon kestäessä, kun yrittivät ottaa tavaroita palavista rakennuksista. Tähän mennessä en ole vielä saanut tietooni, minkälaisen tuomion vangitut ovat saaneet, lieneekö sitte kaikkien asiaa vielä tutkittukaan.

Uusia rakennuksia aletaan rakentaa palaneiden tilalle. Siinä tulee saamaan useat työläiset työtä, mutta kuuluu tulevan avoin työpajasysteemi rakennuksilla käytäntöön, jonka mukaan miehelle maksetaan palkkaa työtehon mukaan, välittämättä mitään uniosta.

Tulipalossa kai paloi Toveriakin, koska sitä jäi joitakin numeroja tulematta.

Kaivostyöt on käynnissä kahdella vuorolla. Silloin tällöin on joku saanut luvan alkaa työhön.

Auto-onnettomuus. Kun erään kaivannon päätyöpäällikkö kuljetti auttollaan metsästäjiä ulos kaupungista, niin häntä takaisin palatessaan kohtasi onnettomuus, hänen autonsa teidessä kuperkeikan tiellä sillä seurauksella, että hän loukkaantui pahoin ja yksin kun oli joutui olemaan monta tuntia avuttomana, ennenkuin hänet löydettiin. Hän oli loukkaantunut niin pahoin, että parin päivän perästä kuoli lääkärien uutterista ponnistuksista huolimatta.

Ilmat täällä on olleet kauniit, kuin kesällä, joten on saanut ottaa auringonkylpyjä. — Paul Räsänen.

Racine, Wis.

Racinen s. s. osasto kokouksessaan lokak. 10 päivä nimitti ehdokkaat S. S. Järjestön toimeenpanevaan komiteaan ja ehdokkaan järjestömme kielenkääntäjäsihteeriksi tulevalle toimintakaudelle. Seuraavat toverit nimitettiin toimeenpanevaan komiteaan ehdokkaiksi: Wilho Boman ja Risto G. Palm Chicagon P. P. s. s. osastosta, Kalle Helander ja Frank Laurila, Waukeganin s. s. osastosta, Aksel Halme, Milwaukeen, Wis. s. s. osastosta, Emil Lemponen, Racinen s. s osastosta ja Aug. Tornquist Kenashan s. s. osastosta. Ehdokkaaksi järjestömme kielenkääntäjäsihteeriksi yksimielisesti nimitettiin Henry Askeli. Päätettiin julkaista kaikissa puoluelehdissä nimittämiemme toverien nimet ja osastot joihin he kuuluvat jäsenenä.

(Huom.! Kaikki virallinen kirjevaihto on tehtävä tällä osotteella:
Racinen S. S. Osasto,
1616 So. Wisconsin St.
Racine, Wisconsin.)

Osastomme päätti ostaa kolme Toverin jäsenyyttä, sillä Toveri on nyt hyvin vaikeassa taloudellisessa asemassa, joten meidän kaikkien toverien keskivaltioissakin velvollisuus on avustaa, että Toveri kerta kaikkiaan pääsee jaloilleen. Parhaiten voitte tehdä sen ostamalla nyt jäsenyyksiä Toverin kustannusliikkeestä. Siis, toverit, — mars eteenpäin! Yksi hyvä ryntäys vain, niin silloin Toveri on autettu!

Toverillisesti, — Lizzie.

Aberdeen, Wash.

Ensi sunnuntaina t. k. 24 p. esittää Hoquiamin näytelmäseura nelinäytöksisen työväennäytelmän "Varjossaeläjät" punasella haalilla kello 2 j.pp. Tämän näytelmän sanotaan olevan oikein mestariteoksen alallaan näinollen kannattaa sitä tulla katsomaan jokaisen työläisen.

Suomeen lähtee täältä seuraavat työläistoverit: Mrs. Elssa Jalo, John Sihvola, Mrs. ja Mr. Hjalmar Lajne. Mikäli olen kuullut, on heillä aikomus lähteä täältä t. k. 21 p. tai ensi torstaina. Nämät toverit ovat olleet jokainen täällä noin 10 vuotta. No, onnea vaan elämänne tielle! Muistakaa yhteistä asiaamme viedä eteenpäin parhaanne mukaan. — No. 3.

Seattle, Wash.

Huomiota ansaitseva puhetilaisuus. Toverin vastaava toimittaja Elis Sulkanen tulee puhumaan Seattlen s.s. osaston haalille sunnuntaina tämän kuun 31 p:nä. Saapukaa runsaslukuisina kuulemaan puhetta aikamme kysymyksistä. — K.

kirjotuksia laatimaan tottumaton kovan työn tekijä ei aina osaa asioita niin paikalleen kirjottaa, ettei siinä olisi korjailemisen varaa. Niinpä olikin siihen aikaan lehtiemme paikkakuntain uutisosasto erittäin vilkas ja mielenkiintoinen.

Toisin on asiat nyt. Ennen kaikkea puuttuu nykyään innostusta. Eipä tahdo saada kaikilta paikkakunnilta pyytämälläkään rupeamaan ketään vakituiseksi kirjeenvaihtajaksi. Toisilta paikkakunnilta kirjotetaan, mutta kovin harvoin, kuukauden tai kahden päästä saapuu kirje. Onpa kirjeenvaihtajiemme joukossa sellaisiakin, jotka nokkaantuvat, kun heidän kirjeitään täällä korjaillaan. Ja jos käy siten, että jonkun osan kirjeestä täytyy pyyhkiä pois, niin on se ihan auttamaton loukkaus, josta seuraa kirjotusten lähettämisen katkaiseminen pitkäksi aikaa. On meillä sentään ainakin yksi sellainenkin kirjeenvaihtaja, joka ei hevin näy ottavan nokkaansa, — eräs "toveri" Clatskaniesta, Ore. Säännöllisesti pari kertaa viikossa hän lähettää noin parikymmentä liuskaa käsikirjotusta lehdellemme, vaikka jokainen hänen lähettämänsä kirjotus on vaeltanut karsimatta paperikoriin, joten ainoatakaan sanaa hän ei ole onnistunut saamaan julkisuuteen. Tuollaista härkäpäisyyttä emme sentään odota kaikilta ja toivomme, ettei esimerkkinä käyttämämme "toverikaan" enempää jatka härkäpäisyyttään, sillä me hienosti epäilemme, tokko luonto on hänelle lahjoittanut kirjeenvaihtoon tarvittavia kykyjä. Mutta suvaitsevaisuutta kielellisten virheiden korjaamiseen nähden me odotamme kaikilta tositovereilta ja lupaa karsia kirjeistä sellaisia kohtia, joita ei voi laskea julkisuuteen. Tämä kohta on siksi tärkeä, että sille täytyy omistaa tässä erikoisen luvun.

✣

Tämä luku alkaa kertomuksella vanhasta venäläisestä professorista ja hänen juutalaisesta pelvelustytöstään. Kertomus on monelle lukijoistamme tuttu, sillä se lienee jo kymmenisen vuotta kierrellyt kaikellaisissa sanomalehdissä uutena. Mutta se ei ollenkaan vähennä tämän kertomuksen arvoa, sillä se on sitä laatua, että sille kaikkina aikoina on säilyvä realinen pohja.

No, niin. Vanhalla venäläisellä tähtitieteen professorilla oli nuori juutalainen palvelustyttö. Tyttö oli sivistymätön, mutta vilkas luonteeltaan ja omasi terävän huomiokyvyn. On kylmä talviaamu. Professori istuu avonaisen takkavalkean ääressä, lämmittäen jalkojaan. Hän on vaipunut syviin mietteisiin, josta päättäen hänen ajatuksensa askartelevat kaukana tuntemattomien tähtien tuolla puolen, mailmassa, josta hän, tutkittuaan viitisenkymmentä vuotta tähtitiedettä ja monia muita luonnontieteen eri haaroja, ei ole vielä päässyt selville. Äkkiä astuu kevein askelin sisään hänen nuori palvelustyttönsä.

— Hyvää huomenta, herra professori!

— Huomenta, huomenta, Magda.

— Herra professori, sallittehan ottaa takasta muutamia hiiliä, että saisin niillä sytyttää tulen toisen huoneen uuniin, sillä en mitenkään muuten voi saada tulta syttymään.

— Ota vaan — mutta, ethän sinä voi tulisia hiiliä toiseen huoneeseen paljain käsin viedä.

— Oo, kyllä minä voin, jos vain herra professori antaa siihen luvan, vastasi tyttö hymyillen.

— Tykkäänpä todellakin nähdä millä tavalla sinä niitä viet, polttamatta käsiäsi. No, koetappa näyttää voitko.

Luvan saatuaan tyttö otti toiselle kämmenelleen tuhkaa, jota tuli ei ollut kuumentanut ja toisella kädellään hän äkkiä näppi muutamia tulisia hiiliä tuhkan päälle ja läksi hymyillen viemään niitä toiseen huoneeseen, tuntematta vähänkään kättänsä polttavan.

Professori ei voinut muuta kuin ihmetellä.

— Herra jumala! hän huudahti, olen yli viisikymmentä vuotta tutkinut elämää, enkä vielä ole noin yksinkertaista asiaa huomannut!

Tuo yksinkertainen palvelustyttö oli siis huomannut sen mitä oppinut tieteilijä ei ollut kyennyt huomaamaan viidessäkymmenessä vuodessa.

Tällä kertomuksella me vain tahdoimme sanoa, että yksi ihminen vaikka hän olisi paljon viisaampi kaikkia muita ihmisiä, ei huomaa kaikkia seikkoja. Parhainkaan kirjottaja ei osaa kirjottaa niin hyvin, ettei siinä olisi jotain korjaamisen varaa, kun sitä vaan tarkasti tutkitaan. Me toimittajat tietysti olemme niin viisaita, että se oikeen hirvittää. Siitä huolimatta me teemme siksi paljon erehdyksiä, että on tarpeen pitää jokavuotiset talkoot täällä Astoriassa, johon saapuu talkoomiehiä useilta eri paikkakunnilta lehtemme levittämisalueelta piiskaamaan toimittajia ja oikomaan erehdyksiä. Näillä talkoitten väliajoilla me taas vuorostamme pidämme velvollisuutenamme oikoa toisten, se on kirjeenvaihtajiemme tekemiä erehdyksiä parhaamme mukaan. Silloin kun kirjeenvaihtaja huomaa, että hänen kirjettään on korjattu, niin on se otettava asiallisen arvostelun kannalta. Jos kirjotukseen ei ole tarvinnut tehdä ollenkaan korjauksia, niin on sitä pidettävä merkkinä, että on onnistuttu ja ennenkaikkea merkkinä, että kirjeenvaihtaja on ollut huolellinen kirjettä laatiessaan ja omaa kehittyneen itsearvostelukyvyn. Jos taas kirjettä on karsittu paljon, niin on se merkki huonosta onnistumisesta. Mutta sitä ei pidä säikähtää, sillä kukaan ei ole ollut syntyissään seppä. Kun itsepintaisesti jatkaa ponnistuksia, säälimättä itsearvostelua käyttäen, niin vähin erin pääsee eteenpäin ja viimein saavuttaa taidon, joka muodostuu kirjottajalle ikäänkuin toiseksi luonteeksi.

Yrittelijästä, kuuluipa hän sitte mille toiminnan alalle tahansa, ei tule koskaan mitään, ellei hän kestä asiallista arvostelua. Onhan aivan luonnollista, että työläinen, joka päivän raskaan raadannan jälkeen ryhtyy laatimaan kirjotusta lehdelleen, ei voi saada kynäänsä tottelemaan ajatustensa juoksua. Kun lisäksi monella on vielä haittana puutteellinen oikeinkirjotustaito, niin on aivan välttämätöntä ja kirjottajalle itselleen hyödyksi se, että kirjotukset korjataan kielellisesti ja ajatuksellisesti mahdollisimman hyvään asuun.

✣

Useimmilla alkavilla kirjeenvaihtajilla on pulma edessä siinä, mistä asioista kannattaisi kirjottaa. Tähän voimme vastata: kaikista sellaisista asioista, jotka liikuttavat kunkin kirjeenvaihtajan omalla paikkakunnalla asuvien ihmisten mieltä. Totta on, että ihmisten huomio kiintyy usein sellaisiinkin asioihin, jotka eivät ole mistään arvosta kenellekään. Mutta sitäkin suuremmalla syyllä on kirjeenvaihtajan tartuttava niihin ja osotettava joutavain asiain tyhjyys ja mitättömyys.

On myös sellaisiakin asioita, joihin yleensä tavallinen joukkoihminen ei kiinnitä mitään huomiota, mutta ovat silti erittäin tärkeitä. Tällaisissa tapauksissa kirjeenvaihtajan pyhä velvollisuus on kiinnittää kirjotuksillaan huomion niihin ja koettaa kaikin mokomin saada työläiset antamaan sellaisille asioille kuuluvan arvon.

Noita asioita ei voida erikseen luetella, ne tuo jokapäiväinen elämä kunkin kirjeenvaihtajan omien silmien eteen ja tällöin hänen on pantava arvostelukykynsä liikkeelle, voidakseen erottaa arvossa olevan arvottomasta.

✣

Huomautettakoon kuitenkin, että yleensä yksilöitä vastaan tappeleminen lehtikirjotuksissa, on halpaa ja arvotonta. Meidän asiamme onnistuminen ei riipu hyvistä yksilöistä. Ei myöskään pahat yksilöt voi tyhjäksi tehdä sitä mikä on historiallinen välttämättömyys. Siksipä viimemainittuja vastaan tappeleminen on ruudin ostamista harakkain ampumista varten.

Poikamainen nalkuttelu ei myöskään kelpaa. Nalkuttelemalla voidaan kyllä pitää mieliä kiihdyksissä, mutta mitään hyötyä sillä ei saavuteta asiallemme, päin vastoin; sen avulla kokoamme ympärillemme kaikki alhaisten vaistojen sokaisemat ihmiset, mutta rehelliset työläiset me karkotamme pois luotamme. Tällä emme tahdo sanoa, etteikö saisi iskeä yhteiskunnan nurinkurisuuksia, ilmenivätpä ne sitte millä elämän alalla tahansa. Iskettävä niitä on ja oikein olan takaa, mutta iskettävä niin, että se sattuu tarkotettuun paikkaan ja iskettävä niin kuin iskevät miehet. Tässä taaskin on ankara itsekritiikki tarpeen. Ja jos te, toverit, sitä käytätte apunanne vilpittömästi, niin te myös otatte huomioon olosuhteet, joissa nykyään elämme. Te huomaatte, että täällä maassa taantumus on kiertänyt rautaisen ketjun kaikkien työläisten itsenäisten toimintojen yli, olivatpa ne laadultaan sitte puhtaasti luokkatietoisia tai vailla luokkatuntemusta. Puhuaksemme vertauksella, me olemme kuin suunnattomassa erämaassa nälkäisten susien ja shakaalien ympäröiminä. Näin ollen on tarkoin harkittava edeltäpäin jokainen aiottu isku.

✣

Lopuksi: Talvi on tulossa, pitkät pimeät illat saapuvat. Siispä toverit, kohottakaa ylös kynttilänne ja valaiskaa ympäristöänne. Tehkää lehdestänne monipuolinen, kaikkien lännellä olevien suomalaisten työläisten rakastama ja kaipaama.

Yhteisvoimin ponnistaen se on meille onnistuva. — Antti Hyrskyranta.

HAUSKAA HAUSKAA

EUREKAN S. S. OSASTO

—toimii—

Lokakuun 30 p:nä

SUUREN VAUDEVILLE-ILLATSUN

REPÄSEVÄLLÄ OHJELMALLA. — NÄYTÖSKAPPALE:

"KUN VAARIA NARRATAAN"

OVIRAHA 35 SENTTIÄ. — LOPUKSI TANSSIA.

PAIKKAKUNTIEN PIKKUILMOTUKSIA

ILMOITUSHINNAT: — Kerran julaistuna 3 senttiä sana. Alin hinta 50 senttiä kerta. — Ilmotus pannaan 6 kertaa lehteen jos 5 kerrasta maksetaan. — Palstatuuma maksaa 70 senttiä kerta ja pannaan lehteen 6 kertaa jos 5 kerrasta maksetaan. — Seisovat ilmoitukset on $1.25 rivi kuukaudelta, eli $7.50 kuukausi yhden tuuman alalta.

Lakiasioitsijoita

ENOCH E. MATHISON, lakimies, 305 Spexarth Bldg., Astoria, Oregon.

Lääkäreitä

WERNER LAGUS, suomalainen lääkäri, Scandinavian American Bank Bldg. Tunnit: 10—12 ap., 2—4 ja 7—8 ip. ,Tel.: Kotiin 549, Konttoriin 829.

Ravintoloita

VICTORSONIN RAVINTOLA Uniontownissa on paras ruokapaikka.

GOLDEN CAFE, 14 & Bond St., on vaihtanut omistajia. Paras ruokapaikka kaupungilla. — Mrs. Kaitera, Mrs. Mäki.

Ruokatavaraa

TAYLOR GROCERY CO. myy kaikenlaista ruokatavaraa päivän halvimpiin hintoihin. Varastomme on ehdottomasti tuoretta. Tuomme tilauksenne kotiinne vapaasti. — 253 Taylor Ave. Puhelin 1090.

GUNNARY & CO., käteiskauppa, entisessä Hellbergin apteekkirakennuksessa, suosittelee yleisölle uutta varastoaan ensiluokan ruokatavaraa. Palvelemme teitä parhaan kykymme mukaan. Käykää katsomassa. Puhelin 581. Uniontown.

Leipureita

TUOREITA suomalaisia leivoksia on aina saatavana Home Baking Co. Koettakaa meidän tuotteita. — 1309 Franklin Ave. Puhelin 1043.

Suutareita

O. JAMSA — 275 W. Bond Street.

Partureita

AJATTAKAA PARTANNE ja leikkauttakaa hiuksenne Huttujen & Kähkösen sapassa Uniontownissa.

Saunoja

Suomalainen Sauna

yleisön käytettävänä tiistaisin, keskiviikkoisin, perjantaisin ja lauantaisin, kello 1—12 ip. — Hierontaa myöskin. K. KOSKELO, 182—10 St.

Suomessa korkeamman tutkinnon suorittanut

Hieroja ja Sairasvoimistelija
ALBERT POHJANTÄHTI

ottaa vastaan sairaita 277 Duane St., 6 ja 7 kadun välillä, Astoria, Ore. Puhelin 1089. — Myöskin

SAUNA

yleisön käytettävänä tiistaina, keskiviikkona, perjantaina ja lauvantaina, kello 1—11 j. p. p.

Autonajureita

HIGHWAY EXPRESS'IÄ ajetaan aina Knappaan asti sekä puita ja kolia kaupungissa. — Frank Johnson, 23 —1st St. Puhelin 666-J.

Räätäleitä

LAINE & HEIMO, räätälit, 122—10 katu. Puhelin 1048.

WM. SALO, 224 Taylor Ave. Valmistan uusia pukuja miehille sekä otan tilauksia Chicagon liikkeiden puville. Puhdistan ja silitän.

OSCAR PAAVOLA
RÄÄTÄLI
MIEHILLE JA NAISILLE.
1377 Franklin Ave., Astoria, Ore.

Konepajoja

AUTOJEN KORJAUSTA tehdään huolellisesti ja nopeasti. — Sandvik Carage, 233 Taylor St. — Mitchell autorenkaita myydään.

SEPÄN- ja konetyötä tehdään huolellisesti. Paatin rautoja ja bäskettejä aina varastossa. Kaasukoneita porataan ja hiotaan. — Western Welding & Machine Works, 453 Taylor Ave. Puhelin 327, Astoria, Ore. Kunnallislaiturin kohdalla.

Pallohaaleja

KLUBIN PALLOHUONE, haalin alakerrassa; virvokkeita, tupakkaa ja hyvät pallopöydät. Siellä tavataan!

The Mint
250 Taylor Ave. — Pallohuone.
Tupakkaa ja virvokkeita.

Lihakauppoja

AINA TUORE VARASTO kaikenlaista lihaa. Ostamme suoraan farmareilta sikoja, lehmiä, vasikoita, kanoja y. m. — Puhelin 499. — Astoria Meat Market, 254 Taylor Ave., Astoria, Ore.

FINNISH MEAT MARKET, Uniontownissa, on paras paikka ostaa lihaa Astoriassa. Koettakaa.

Myytävänä

KUN TARVITSETTE — huonekaluja, uunia, astioita, erittäinkin sellaisia, jotka ovat sopivia ruokataloihin, niin muistakaa käydä tarkastelemassa meidän monipuolista varastoamme. — FINNISH MERCANTILE CO.

Sekalaisia

SLOOPIN Varietykauppa, 375 Com'l.

HIERONTAA
antaa Wm. Gosman, 104 Astor St.

KAIKKEA sähköalaan kuuluvaa työtä tehdään halvalla ja huolellisesti. Westersund ja Gustafson, — 213 W. Bond St.

PUITA. — Hyviä "föri släpiä" ja kuivia laudan paloja aina saatavana. Antakaa tilauksenne Peter Alatalolle, tai soittakaa numerolla 365